

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116214881
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8116214881.3

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom PhD. v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: G. Č., T.. XX.X.XXXX, H. Y.. T. XX/X, XXX XX Š. I., o zaplatenie 742,29 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi už právoplatne priznanú istinu v sume 637,29 Eur, v mesačných splátkach po 30 Eur, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do konca toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 72 % zo zaplateného súdneho poplatku, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Prešov dňa 21.7.2016, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 742,29 eur, spolu s úrokom vo výške 28 % ročne z tejto sumy od 1.7.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku. V žalobe uviedol, že so žalovanou dňa 5.8.2013 uzavrel zmluvu číslo 8580429001, na základe ktorej jej zriadil a viedol účet žalovanej. Vzhľadom na porušenie zmluvných podmienok zo strany žalovanej tým, že sa dostala do nepovoleného prečerpania, žalobca zatvoril príslušný účet žalovanej. Účet je možné zatvoriť, len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal 30.6.2015 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte žalovanej previedol na svoj interný pohľadávkový účet. Táto transakcia má spravidla popis „bezhotovostný prevod vyrovnanie zostatku zatv. účtu“ alebo prevedenie dlhu klienta, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovanej.

2. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila v tom zmysle, že ak súd uzná za vhodné zaplatiť istinu, žiadala o možnosť zaplatiť túto sumu v mesačných splátkach po 30 eur.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, úrokovými sadzbami produktov, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, výpismi z účtu žalovanej, sadzobníkom poplatkov a úrokov, ako aj ostatným spisovým materiálom.

4. Tunajší súd rozsudkom č. k. 16 Csp 24/2016-62 zo dňa 31.1.2017 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 637,29 Eur, v mesačných splátkach po 30 Eur, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do konca toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v

rozsahu 72 % zo zaplateného súdneho poplatku, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca a žalovaná uzatvorili 5.8.2013 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb číslo 8580429001, predmetom ktorej žalobca zriadil a viedol účet pre žalovanú. Z výpisu z účtu žalovanej u žalobcu súd zistil, že ku dňu 30.6.2015 bol zostatok na účte žalovanej - 742,29 eur. Na účte žalovanej bolo podľa predchádzajúcich výpisov realizovaných množstvo transakcií, pričom neskôr boli vykonané ešte účtovné operácie: poplatky za upomienku 5x15 eur v celkovej sume 75 eur, poplatok za výzvu - prečerpanie účtu vo výške 30 eur, ako aj iné poplatky (výbery hotovosti a pod.). Z dôvodu, že žalovaná neuhradila debetný zostatok, žalobca účet uzatvoril. Žalobca špecifikoval žalovanú istinu ako debetný zostatok, ktorý pozostával z celkovej sumy debetu ako aj z poplatkov za upomienku 5x15 eur v celkovej sume 75 eur, poplatok za výzvu - prečerpanie účtu vo výške 30 eur. Žalobca sa domáhal žalovaného nároku z titulu úhrady debetného zostatku na účte žalovanej a úroku za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 28 % ročne. Zmluva, ktorá bola medzi účastníkmi uzatvorená je zmluvou spotrebiteľskou a bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Na uvedený právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, keďže žalovaná čerpala finančné prostriedky od žalobcu. Žalobca sa domáhal žalovaného nároku z titulu úhrady debetného zostatku na účte žalovanej a úroku za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 28 % ročne. Podľa výpisov z účtu žalovanej táto mala mínusový zostatok v sume 742,29 eur. Na ťarchu jej účtu boli zaúčtované okrem reálne vykonaných obrátov smerujúcich k celkovému debetu aj vyššie uvedené poplatky. Žalobca nepreukázal zmluvné dojednanie účastníkov o povinnosti žalovanej platiť tieto poplatky (za upomienky, výzvu a pod.), ktoré boli vykonávané na ťarchu jej bežného účtu ako aj ich výšku. Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré zmluva odkazuje, nie sú zmluvným dojednaním účastníkov. Od spotrebiteľa totiž nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. Pokiaľ ide o poplatok za upomienky súd prvej inštancie poukázal na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove 6Co 126/2012. Podľa neho v spotrebiteľských veciach poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky žalobcu za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje náklady na uplatnenie pohľadávky. Predpokladá teda presné výdavky. Paušálna výška poplatku za upomienku/výzvu bez transparentného výpočtu skutočných nákladov plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. Taktiež je potrebné dodať, že žalobca žiadny spôsobom nepreukázal, aby vyššie uvedené upomienky boli žalovanej zaslané, a preto v tejto časti ani neunesol dôkazné bremeno. Žalobca nepreukázal ani zmluvné dojednanie o povinnosti platiť úroky žalovanej, ktoré sú uvedené v petite žaloby, t. j. vo výške 28 % ročne. Sadzobník poplatkov nemôže predstavovať riadne dojednanie účastníkov zmluvy o výške úrokov.

Súd prvej inštancie priznal žalobcovi oproti žalovanej sumu 637,29 eur (žalovaných 742,29 - 105 eur (5x15 eur za upomienky, 30 eur za výzvu), ktorú povolil žalovanej splácať v mesačných splátkach po 30 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do konca toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok. Z vyššie uvedených dôvodov, súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Vo veci mal žalobca úspech vo výške 86 %, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 72 % zo zaplateného súdneho poplatku, nakoľko len tieto trovy v prípade úspechu v žalobe požadoval.

6. Proti rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, výroku o splatnosti priznanej pohľadávky a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na ust. § 710 Obchodného zákonníka, § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, znenie bodu 3.4., 3.8, 3.12 všeobecných obchodných podmienok. Uviedol, že zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Tento argument podporuje aj rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíróovej, v zmysle ktorého zmluva nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument. Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Všeobecných podmienok žalobcu iba reflektujú ustanovenia právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1. Suma 15 Eur, 30 Eur za upomienky skutočne predstavuje náklady, ktoré žalobcovi vznikajú v súvislosti s vypracovaním a odoslaním upomienky, resp. výzvy a nie je teda daná ich neprijateľnosť. Zároveň výška týchto poplatkov bola dohodnutá zmluvnými stranami, keďže tieto vyplývajú zo sadzobníka poplatkov, s ktorým sa pred podpisom zmluvy žalovaná

zaviazala oboznámiť. V prípade, ak by súd považoval za potrebné uviesť reálne náklady na vyhotovenie uvedených dokumentov, a teda považoval návrh za neúplný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie. Súd však na doplnenie návrhu žalobcu nevyzval, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akým spôsobom všetky tvrdenia žalovaného súd skúmal, resp. či žalovaný všetky tvrdenia preukázal, nakoľko súd neuviedol, akými presnými dôkazmi vykonal dokazovanie a ani neuviedol na aké dôkazy prihliadol pri rozhodovaní o plnení v splátkach. Pri rozhodnutí súd postupoval podľa neplatnej právnej úpravy, a to podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v aktuálnej právnej úprave však takéto splnomocňovacie ustanovenie chýba, § 232 ods. 3 CSP umožňuje len určenie dlhšej lehoty. Súd nedostatočne zistil a posúdil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú sumu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd vyhovel žalobe v celom rozsahu a priznal mu aj náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

8. Odvolací súd rozsudkom sp. zn.17 Co 65/2017 zo dňa 19.9.2017 rozhodol tak, že potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí časti žaloby v prevyšujúcej časti a zároveň zrušil rozsudok vo výroku o splatnosti priznanej pohľadávky a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

9. Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil v podstate tým, že konštatoval, že v rámci žalovanej sumy si žalobca uplatnil aj sumu 105 Eur, predstavujúcu poplatok za výzvu (30 Eur) a upomienky (5 x 15 Eur). Vo vzťahu k týmto poplatkom dôkazné bremeno neunesol, keďže súdu nepreukázal, že upomienky a výzva boli žalovanej zasielané a nepreukázal ani výšku nákladov, ktoré mu v tejto súvislosti mali vzniknúť. Pokiaľ žalobca poukazuje na skutočnosť, že súd mal povinnosť vyzvať ho na doplnenie návrhu, k tomuto odvolací súd uvádza, že žalobu žalobcu nemožno označiť ako nesprávnu, neúplnú ani nezrozumiteľnú a zodpovednosť za neúspech v spore nesie sám žalobca. Žalobca si v rámci žalovanej sumy uplatňuje okrem iného aj nárok na zaplatenie poplatku za upomienky a výzvu a nič mu nebránilo predložiť všetky relevantné dôkazy (výzvu, upomienky, doručky, dôkazy preukazujúce výšku reálne vynaložených nákladov spojených s vyhotovením a odoslaním výzvy, upomienky a pod.) už v štádiu začatia konania, t.j. spolu s podaním žaloby. Tieto však súdu, a to ani v štádiu odvolacieho konania predložené neboli. Z uvedeného je jednoznačne možné ustáliť, že nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie vyzývať žalobcu na doplnenie alebo opravu jeho žaloby tak, ako sa mylne domnieva žalobca. Práve naopak, bolo povinnosťou žalobcu preukázať oprávnenosť svojho nároku a o tvrdených skutočnostiach predložiť aj dôkazy. Keďže uvedené procesné podmienky zo strany žalobcu neboli dodržané, správne súd prvej inštancie žalobu žalobcu v časti o zaplatenie sumy 105 Eur zamietol. Náklady za upomienky, spracovanie urgencye, výzvy nemôžu mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mali povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby náklady vo výške 15 Eur, 30 Eur sledovali výdavky spojené so spracovaním, vyhotovením a zaslaním upomienky, výzvy. Skutočnosť, že výška poplatkov nekorešponduje s reálnymi nákladmi, ktoré veriteľovi môžu vzniknúť v súvislosti s upomienkami, výzvami nasvedčuje aj to, že výška poplatkov sa líši (15 Eur / 30 Eur). Dojednaná výška poplatkov predstavuje sankciu za nesplnenie dlhu, ide o neprimerane vysoké plnenie a žalobca sa prostredníctvom takéhoto zmluvného dojednania snaží obísť prípadnú požiadavku presne vyčíslit náklady na vymáhanie pohľadávky. Pokiaľ ide o zamietnutie nároku na zaplatenie úroku za nepovolené prečerpanie (28 % ročne) odvolací súd uvádza, že tak dôležitý údaj, akým je úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní nemôže byť považovaný za náležite, platne dojednaný za stavu, kedy nie je uvedený priamo v zmluve, ale len v Sadzobníku poplatkov. V spotrebiteľských právnych vzťahoch sa uplatňuje zásada transparentnosti a poctivosti, ktorá dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok, Sadzobníka poplatkov. I v spotrebiteľských zmluvách je možné Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Sadzobník poplatkov nesmie slúžiť k tomu, aby do neho často v neprehľadnej, malým písmom písanej forme skryl dodávateľ popri iných dojednaniach aj podstatné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú, resp. im nebude venovať náležitú pozornosť. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Nemožno mať pochybnosti o tom, že Sadzobník poplatkov koncipoval žalobca a spotrebiteľ - žalovaná nemohla jeho obsah ovplyvniť. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok vo výroku

o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Vo vzťahu k výroku o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či a akým spôsobom mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovanej je dôvodné umožniť splatiť dlžnú sumu v splátkach tak, ako o to v priebehu konania žiadala. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanej, ktorej platobnú povinnosť určil, umožniť splatenie dlžnej sumy v dlhšom časovom horizonte ako to ustanovuje § 232 ods. 3 CSP, resp. priznať výhodu splátok, je najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovanej aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, dopad oddialenia povinnosti splnenia dlhu žalovanej na pomery žalobcu. Z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť, či a do akej miery súd prvej inštancie uvedené hľadiská skúmal. Nie je zrejmé ani to, akú právnu normu súd prvej inštancie na danú vec aplikoval. Keďže prvoinštančný súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil v zmysle § 220 ods. 2 CSP, je jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné a v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (čl. 46 Ústavy SR, čl. 45 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv). Tým odňal stranám sporu právo konať pred súdom. Za daného stavu odvolací súd rozhodnutie vo výroku o splatnosti priznanej pohľadávky a v súvisiacom výroku o trovách konania postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Po vrátení veci súdu prvej inštancie súd vyzval žalovanú, aby dokladmi preukázala jej finančnú situáciu, nakoľko je to potrebné pre posúdenie možnosti priznať jej plnenie v splátkach.

11. Podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len Cs.p.) súd na pojednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

12. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

13. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vo veci ústne pojednávanie nenariaďoval, keďže sa jednalo o jednoduché právne posúdenie veci a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené oznamom dňa 27.11.2017, č. k. 16 Csp 24/2016-68, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 27.11.2017, teda najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku.

14. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, úrokovými sadzbami produktov, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, výpismi z účtu žalovanej, sadzobníkom poplatkov a úrokov, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

15. Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 5.8.2013 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb číslo 8580429001, predmetom ktorej žalobca zriadil a viedol účet pre žalovanú.

16. Z výpisu z účtu žalovanej u žalobcu súd zistil, že ku dňu 30.6.2015 bol zostatok na účte žalovanej - 742,29 eur. Na účte žalovanej bolo podľa predchádzajúcich výpisov realizovaných množstvo transakcií, pričom neskôr boli vykonané ešte účtovné operácie: poplatky za upomienku 5x15 eur v celkovej sume 75 eur, poplatok za výzvu - prečerpanie účtu vo výške 30 eur, ako aj iné poplatky (výbery hotovosti a pod.).

17. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila v tom zmysle, že ak súd uzná za vhodné zaplatiť istinu, žiadala o možnosť zaplatiť túto sumu v mesačných splátkach po 30 eur.

18. Súd prvej inštancie oboznámil žalovanou doručené doklady, konkrétne ročným poistným v prospech dieťaťa žalovaného na sumu 15 eur s uhradenou poštovou poukážkou, ďalej potvrdením o poberaní prídavku na deti za rok 2017 (január až marec 2017 vo výške 23,52 eur a apríl až december vo výške 47,04 eur), potvrdením o platbe stravy v materskej škole vo výške 22,40 eur mesačne, ako aj úhradami za stravu (42,41 eur) a hygienické potreby (spolu 48,70 eur) pre maloleté deti.

19. Z potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku za rok 2017 vyplýva, že žalovaná poberala za mesiace november až december sumu 213,20 eur.

20. Žalovaná tiež predložila súdu fotokópie poštových poukážok, z ktorých vyplývajú mesačné platby v roku 2017 vo výške 20 eur v prospech spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o..

21. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu právne uzatvára:

22. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaná uzatvorili 5.8.2013 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb číslo 8580429001, predmetom ktorej žalobca zriadil a viedol účet pre žalovanú. Z výpisu z účtu žalovanej u žalobcu súd zistil, že ku dňu 30.6.2015 bol zostatok na účte žalovanej - 742,29 eur. Na účte žalovanej bolo podľa predchádzajúcich výpisov realizovaných množstvo transakcií, pričom neskôr boli vykonané ešte účtovné operácie: poplatky za upomienku 5x15 eur v celkovej sume 75 eur, poplatok za výzvu - prečerpanie účtu vo výške 30 eur, ako aj iné poplatky (výbery hotovosti a pod.).

23. Z dôvodu, že žalovaná neuhradila debetný zostatok, žalobca účet uzatvoril. Žalobca špecifikoval žalovanú istinu ako debetný zostatok, ktorý pozostával z celkovej sumy debetu ako aj z poplatkov za upomienku 5x15 eur v celkovej sume 75 eur, poplatok za výzvu - prečerpanie účtu vo výške 30 eur. Žalobca sa domáhal žalovaného nároku z titulu úhrady debetného zostatku na účte žalovanej a úroku za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 28 % ročne.

24. Zmluva, ktorá bola medzi účastníkmi uzatvorená je zmluvou spotrebiteľskou a bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Na uvedený právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, keďže žalovaná čerpala finančné prostriedky od žalobcu. Žalobca sa, ako už bolo spomenuté, domáhal žalovaného nároku z titulu úhrady debetného zostatku na účte žalovanej a úroku za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 28 % ročne. Podľa výpisov z účtu žalovanej táto mala mínusový zostatok v sume 742,29 eur. Na ťarchu jej účtu boli zaúčtované okrem reálne vykonaných obrátov smerujúcich k celkovému debetu aj vyššie uvedené poplatky. Žalobca nepreukázal zmluvné dojednanie účastníkov o povinnosti žalovanej platiť tieto poplatky (za upomienky, výzvu a pod.), ktoré boli vykonávané na ťarchu jej bežného účtu ako aj ich výšku. Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré zmluva odkazuje, nie sú zmluvným dojednaním účastníkov. Od spotrebiteľa totiž nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve.

25. Súdu prvej inštancie po rozhodnutí odvolacieho súdu zostávala vzhľadom na právoplatné rozhodnutie o samotnom predmete sporu rozhodnúť o prípadnej možnosti žalovanej uhrádzať dlžnú sumu v splátkach.

26. Podľa § 232 ods. 1 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami.

27. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

28. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

29. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

30. Vzhľadom k tomu, že žalovaná požiadala o splatenie prípadného dlhu v splátkach a vzhľadom na značne ťaživú sociálnu situáciu žalovanej, jej súd povolil vzniknutý dlh zaplatiť v 30 eurových mesačných splátkach, pričom súd prihliadal na to, že splátky vo vyššej výške by úplne existenčne ohrozili nielen žalovanú ale aj jej 2 maloleté deti. Súd pri povolení splátok prihliadol na to, že žalovaná napriek

minimálnemu príjmu (vyššie uvedený rodičovský príspevok) ako aj ďalším finančným záväzkom je ochotná splácať dlh a tomuto sa nevyhýba. Povolenie splátok bolo umožnené s tým, že ak nebude uhradená čo len jedna splátka riadne a včas stane sa splatným celý dlh naraz.

31. Súd prvej inštancie tiež konštatuje, že žalovaná žiadala o povolenie zaplatiť dlh v splátkach vo výške 30 Eur. Pri sume 637,29 Eur, ktorú má žalovaná zaplatiť, by tak dlh voči žalobcovi zaplatila za približne dva roky, čo súd považoval vzhľadom na sociálne, rodinné a pracovné pomery žalovanej za primerané, pričom čas splácania dlhu v splátkach je podľa súdu primeraný aj vzhľadom na pomery žalobcu, ako silnej finančnej inštitúcie. Neposkytnutím tejto možnosti žalovanej a jej deťom, by sa pri výške pohľadávky, ktorú voči nej žalobca má, dostali do priameho existenčného ohrozenia. S poukazom na tieto skutočnosti, súd povolil zaplatiť dlh v splátkach po 30 Eur, s tým, že ak nebude uhradená čo len jedna splátka riadne a včas stane sa splatným celý dlh naraz.

32. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

33. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

36. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sám nezavinil, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch účastníkov, prihliada na postoj účastníkov v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnému účastníkovi alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 8. 12. 2011, č. k. II. ÚS 563/2011-14)

37. Je potrebné konštatovať, že žalobca bol síce v konaní úspešný, avšak na druhej strane je potrebné zaoberať sa majetkovými pomermi a príjmami žalovaného, práve kvôli jeho nevysokému príjmu a starostlivosti o maloleté deti, pričom po uhradení všetkých odôvodnených životných potrieb by ich uhradenie trov konania mohlo až existenčne ohroziť.

38. S ohľadom na vyššie citované právne ustanovenia súd rozhodol tak, že aj napriek úspechu žalobcu v odvolacom konaní, poukazujúc na § 257 CSP, rozhodol tak, že žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania

39. O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Vo veci mal žalobca úspech vo výške 86 %, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 72 % zo zaplateného súdneho poplatku, nakoľko len tieto trovy v prípade úspechu v žalobe požadoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.